

[Øllgaard]

Der er endvidere ved fremsættelsen nævnt som formål en demokratisering af skolens styrelse. Hvis lovforslaget gennemføres, vil styrelsesreglerne ligge tæt op ad de regler, der gælder generelt om styrelse af de højere uddannelsesinstitutioner. På dette punkt er vi mere skeptiske. Vi har adskilligt at sige til gældende styrelseslov, som vi mener hverken er udpræget hensigtsmæssig eller demokratisk. Vi tror f. eks. ikke, at det er nogen god idé at styre alle disse temmelig forskellige institutioner på ens måde og kan derfor ikke se nogen særlig anledning til at lægge journalisthøjskolen op ad de institutioner, styrelsesloven omfatter. Der er adskillige elementer i lovforslagets afsnit om styrelsen, som vi finder kræver en nærmere drøftelse og nogen ændring.

Hvad angår den ganske gode tilknytning til erhvervet, der i dag eksisterer, og som der i lovforslaget og bemærkningerne lægges op til at bevare, mener vi, at en nær tilknytning mellem højskolen og erhvervet er uhyre værdifuld for alle parter i sagen. Der er for mig ingen som helst tvivl om, at uddannelsen bliver af større værdi gennem den tilknytning til erhvervet, som journalisthøjskolens uddannelse har – i modsætning til medieuddannelsen på RUC. I den forbindelse kan man undre sig lidt over, at journalisthøjskolen skal køre økonomisk så stramt, som adskilligt tyder på at det er tilfældet, mens medieuddannelserne har mere bevægelsesfrihed. Vi vil under udvalgsarbejdet gerne se på, om det er nødvendigt at fæstne denne tilknytning til erhvervet stærkere direkte i loven. I lovforslaget hviler også denne tilknytning i nogen grad på de meget vidtgående bemyndigelser til ministeren, der lægges op til.

Tilsvarende kan der vist være anledning til at fæstne mulighederne for tillægsuddannelserne, som vi lægger stor vægt på, stærkere direkte i loven. Også de hviler jo i forslaget på bemyndigelser til ministeren.

Vi er altid skeptiske over for meget vidtgående bemyndigelser til ministre, og vi vil – jævnfør, hvad jeg lige har sagt – se nøjere på, om bemyndigelserne i dette lovforslag virkelig med føje bør være så vidtgående, som der lægges op til. Der lægges jo op til, at ministeren kan træffe beslutninger i alle anliggender: styrelse og virksomhed, optagelse og selve uddannelsen.

På den baggrund vil vi også gerne se nærmere på hele optagelsesproceduren, bl. a. for at sikre optagelse også af elever, der ikke kommer lige akkurat ad den slagne vej til en uddannelse som journalist.

Der lægges i lovforslaget ikke op til en ændring af selve uddannelsen med hensyn til varighed og opdeling i teori og praksis, og det synes vi er såre fornuftigt. Den bemærkning skal dog ikke forstås sådan, at vi finder, at alt er såre godt, for det mener vi knap nok.

Den af lovrevisionsudvalget foreslåede 3-årige pressefotografuddannelse på skolen er ikke medtaget i lovforslaget, og det finder vi fornuftigt.

Med disse bemærkninger har jeg angivet, at der er adskilligt, vi finder anledning til at se nærmere på i dette beskedent udseende lovforslag, så vi tilsiger vores velvillige, men skeptiske medvirken ved udvalgsbehandlingen.

Eva Møller (KF):

Der er set med vore øjne en række positive aspekter i lovforslaget, men der er også områder, der umiddelbart giver anledning til nogle betænkeligheder, som dog muligvis kan ryddes af vejen i det udvalgsarbejde, der skal følge efter denne første behandling.

I lovforslaget sammenlægges to eksisterende institutioner, nemlig Danmarks Journalisthøjskole og instituttet for presseforskning, til én institution. Vi kan godt se det hensigtsmæssige i den sammenlægning ud fra arbejdsområder og delvis personsammenfald, men vi er betænkelige ved, at den nye fælles institution skal være en statsinstitution. Baggrunden for, at journalisthøjskolen indtil nu har været selvejende, er ønsket om en nær tilknytning til journalisterhvervet, ligesom man ønskede, at erhvervet skulle have indflydelse på styringen af skolen. Jeg er bekendt med, at man i betænkningen af 26. januar 1976 mener, at denne indflydelse kan sikres, selv om institutionen bliver en statsinstitution, og at man i udvalget finder, at den foreslåede overgang til statsinstitution er den bedste løsning. Men vi vil forbeholde os ret til ved udvalgsbehandlingen at bede om en nærmere redegørelse for de overvejelser, der ligger til grund for denne beslutning.